

8 Μαρτίου 2018

Νόμοι και «κενά» στο παγκόσμιο διαδικτυακό «χωριό»

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Ζούμε σε δυο παράλληλους κόσμους; Τον πραγματικό (εκεί που λειτουργούν ακόμα και οι πέντε - ίσως και η έκτη αίσθησή μας) και τον ψηφιακό - στον οποίο όμως, έχουμε ήδη καταφέρει - ακόμα και οι "χρήστες" της μεταβατικής γενιάς - αυτοί που μεγάλωσαν χωρίς διαδίκτυο, να ερωτευόμαστε, να φλερτάρουμε, να

αγοράζουμε, να πουλάμε, να κάνουμε πολιτική, να ενημερωνόμαστε και να ενημερώνουμε, να “δημιουργούμε ειδήσεις” και να τις αναπαράγουμε.

Τι μπορεί να θεωρηθεί «επικίνδυνο περιεχόμενο» στην εποχή της πολιτικής ορθότητας και του lobbying;

Πώς μπορούμε να είμαστε σίγουροι πως ό,τι ποστάρουμε στο διαδίκτυο θα παραμείνει εκεί και... ποιός είναι αυτός που θα το ελέγξει; Κι αν διαφωνούμε, εναντίον ποιού θα στραφούμε; (τα παραδοσιακά μέσα ενημέρωσης λ.χ έχουν “υπογραφή” συντάκτη, ευθύνη του αρχισυντάκτη- του διευθυντή έκδοσης κ.λ.π. με “ονόματα” και κατά το νόμο “ευθύνες”).

Έχει το F/B “ανθρώπους” στην Ελλάδα; Μπορεί λ.χ κάποιος “χάκερ” να ...”ρίξει” την επίσημη σελίδα του πρωθυπουργού και... κανείς να μην μπορεί να εντοπίσει “άνθρωπο” της εταιρείας να... μιλήσει και να λύσει το πρόβλημα;

Ποιός και με ποια (Εθνική-θρησκευτική-καλλιτεχνική -αισθητική) παιδεία θα κρίνει αν η “ανάρτηση” στο F/B φωτογραφίας της... ελαιογραφίας Γάλλου Γκιστάβ Κουρμπέ “Η προέλευση του κόσμου” (έργο του 1866) ενέχει... “πορνογραφικό περιεχόμενο” και πρέπει να... εξαφανισθεί απ’ τη σελίδα του χρήστη...

- κι αν ο χρήστης (ο αποκλεισθείς) προσφύγει στα δικαστήρια, ποια είναι τα δικαστήρια που θα κρίνουν. Της χώρας του χρήστη του F/B , της χώρας - έδρας του F/B, ή... της χώρας -έδρας των “Cleaners”;

Μπορεί μια ομάδα νεαρών κακοπληρωμένων νεαρών Ασιατών “καθαριστών” (The Cleaners) με την όποια ευρύτερη γνώση και παιδεία διαθέτει να... διαγράφει ή να επιτρέπει οποιοδήποτε δημοσίευση στο Facebook κρίνοντάς την - με τα δικά τους δεδομένα - ακατάλληλη, επικίνδυνη, πορνογραφική, κακόβουλη;

Ποιός θα ορίσει τελικά ποιό ενημερώνουν, ποιό ενημερώνονται, τι είναι δημοσιεύσιμο και τι όχι, ποιό κείμενο-φωτογραφία-βίντεο , πληροφορία, είναι επικίνδυνα και ποια όχι, και για ποιους;

“Έχουμε μάθει να ρυθμίζουμε τον κόσμο, να θέτουμε νόμους και περιορισμούς, πριν το διαδίκτυο - έφτασε πειστικά πλέον ο χρόνος να νομοθετήσουμε και την...ηλεκτρονική ζωή μας...”, κατέληξαν οι μετέχοντες στη συζήτηση με θέμα «Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης και Ανθρώπινα Δικαιώματα» που πραγματοποιήθηκε στην Αποθήκη Γ', στο πλαίσιο του επετειακού 20ού Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης.

Αφορμή για τη διοργάνωση της συζήτησης ήταν η προβολή- στο πλαίσιο του

Φεστιβάλ του ντοκιμαντέρ “Ψηφιακοί Καθαριστές” (“The Cleaners”-Σκηνοθεσία: Hans Block, Moritz Rieseewieck) .

«Πρόκειται για ένα φιλμ που προέκυψε μετά από τριετή ενδελεχή έρευνα, με θέμα μια μυστική βιομηχανία που έχει στηθεί στις Φιλιππίνες, οι εργαζόμενοι της οποίας -νεαροί στην πλειοψηφία τους- επιβλέπουν για 8-10 ώρες καθημερινά το υλικό που ανεβαίνει στο Facebook, με την αποστολή να απορρίπτουν οποιοδήποτε ποστάρισμα κρίνεται ακατάλληλο, όπως πχ αυτά με περιεχόμενο που σχετίζεται με τρομοκρατία, παιδική πορνογραφία, εκμετάλλευση ανηλίκων κτλ» έλεγε ο εκ των σκηνοθετών της ταινίας -Βερολινέζος Χανς Μπλοκ.

Με τον σκηνοθέτη συνομίλησαν ο νομικός Γιάννης Ιωαννίδης, Αντιπρόεδρος της Ελληνικής Ένωσης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, ο Μιχάλης Μπλέτσας, Διευθυντής Πληροφορικής στο MIT Media Lab και ο αρχισυντάκτης ηλεκτρονικής εφημερίδας Άρης Δημοκίδης,

“Το Facebook έχει σήμερα δυο δισεκατομμύρια χρήστες ανά τον κόσμο – κατέχει την πρώτη θέση σε αριθμό χρηστών του διαδικτύου. Το εφιαλτικό είναι πως αντί να χρησιμοποιεί ανθρώπους με πλατιά μόρφωση (αξιές) οι οποίοι θα αναλάμβαναν την ευθύνη των δημοσιεύσεών της, το κάνει – όπως αποκαλύπτει και η ταινία – χρησιμοποιώντας το πιο χαμηλό κόστος με... πέντε νεαρούς “κομπιουτεράδες” στις Φιλιππίνες...” τόνισε μεταξύ άλλων σε παρέμβασή του ο Διευθυντής Πληροφορικής στο MIT Media Lab, Μιχάλης Μπλέτσας, τονίζοντας χαρακτηριστικά πως “Μόνο η παιδεία είναι το μέσον που θα μας “σώσει”... Είμαστε σε φάση που έχουμε δώσει σ’ ένα νήπιο μια... πριονοκορδέλλα, κι ελπίζουμε να μην έχουμε θύματα. Το πρώτο θύμα αυτή της κατάστασης είναι η δημοσιογραφία και το πρώτο αποτέλεσμα η άνοδος των λαϊκιστών στο δυτικό κόσμο...”

“Οι νόμοι που ισχύουν στην πραγματική ζωή ισχύουν και στο διαδίκτυο (αν λ.χ ένα κείμενο μιας εφημερίδας “βρίζει” θα διωχθεί ο...αρχισυντάκτης – το ζήτημα είναι στο διαδίκτυο -εναντίον ποίου θα στραφεί ο νόμος, και κατά πόσο οι νόμοι που αφορούν στην ελευθεροτυπία, τη λογοκρισία μπορούν να εφαρμοστούν – χωρίς επαναδιαμόρφωση και ...”επικαιροποίηση” στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης που ΔΕΝ θεωρούνται “μέσα ενημέρωσης” – έστω κι αν έχουν υποκαταστήσει τα παραδοσιακά ΜΜΕ” , “αναρρωτιόταν” στη διάρκεια της ίδια συζήτησης ο κ. Γιάννης Ιωαννίδης, Αντιπρόεδρος της Ελληνικής Ένωσης για τα Δικαιώματα του Άνθρωπο.

πηγή: ΑΠΕ-ΜΠΕ